

for dette Tings Bedkommende er saa meget større Grund til at tage det under en grundig, omhyggelig Overvejelse. Dertil kommer jo ogsaa det, at det, der har været Genstand for Landstingets Overvejelse, er, som ærede Medlemmer vide lige saa godt som jeg, væsentlig kun den eneste Ting, nemlig hvorledes man kan ramme alt Olfat, saaledes at Pengene komme ind i Statskassen. Det har været Genstand for Overvejelse, ikke en omhyggelig og grundig, men en meget energisk Overvejelse, som har ført til det overordentlig radikale Forslag, som nu foreligger for os. Men det er ganske vist ikke den eneste Side ved dette Lovforslag, som fortjener Overvejelse, og navnlig ikke den Side, der fortrinsvis er henstillet til dette Tings Overvejelse, der er mange andre Sider af Forslaget, som vi efter hele vor Stilling vilde have stor Grund og Anledning til at tage under Overvejelse, og som jeg ikke har lagt Mærke til har spillet nogen kendelig Rolle i det andet Ting, nemlig Spørgsmaalet, om dette Forslag ikke gaar den borgerlige Frihed og Erhvervsfrihed for nær, om ikke dette Forslag har stillet Borgere i en Afhængighed af Administrationen, som vi i dette Ting ere særlig kaldede til at værne imod. Alle disse Overvejelser har jeg ikke set noget til, og det var dog Overvejelser, som det nok var værd at anvende nogen Tid paa, thi naar jeg skal sige et Par Ord til det, der allerede er fremkommet mod dette Lovforslag for dette sidste Punkts Bedkommende, saa vil jeg der sige: Hvem vilde for et Par Siden have troet, at vi i dette Ting skulde have givet den ærede Finansminister en saadan Myndighed som den, han har faaet i dette Lovforslag? Det er noget saa utroligt, at dersom man havde fortalt for et Par Siden, at vi skulde have vedtaget en Lov, som lagde det hele i Administrationens og i Ministeriets Hånd, saa vilde vi have forsværges, at det kunde ske. Jeg sigter nu ikke her nærmest til den ny Paragraf, der er kommen ind som § 11, og som forbyder Oltappere og alle andre at blande Olfat. Jeg anser det ganske vist for en meget abnorm Bestemmelse, for noget, vi intet Sidestykke have til; thi ganske vist har man nævnt Margarineloven, men de Farvebestemmelser der have jo slet intet tilsvarende til dette. Det maa jo desuden siges, at selv om man kan paalægge Borgere visse Indskrænkninger i den personlige Frihed, naar der virkelig foreligger fornuftige Øjemed, saa er det noget helt andet at gøre noget lignende, naar man nu behager at give en Stat, som man ikke kan kontrollere paa anden Maade, og som man ligesaa godt kan give paa et

mere fornuftigt Grundlag, hvor en saadan Indskrænkning ikke behøves. Altsaa for Margarinelovens Bedkommende har det den Betydning at beskytte Konsumenterne, sikre dem, at de saa den Vare, de ville have, og det er et Øjemed, som er fornuftigt, og som jeg snarere vil arbejde hen imod at faa gennemført i videre Udstrækning, fordi jeg anser det for rigtigt, at man forlanger af handlende, at deres Varer skulle være det, de udgives for at være. Men noget helt andet er det at paalægge Indskrænkninger af den Bestaaenhed, som her er omtalt, uden noget som helst fornuftigt Øjemed — ja, det kan jeg vel dog ikke sige, for saa vidt Statskassens Interesser ikke ere ufornuftige — men det er dog ikke noget Øjemed, som berører Borgernes almindelige Interesser. Men hvad der navnlig indrer mig ved denne § 11, og som ogsaa er et Bevis for, at den ikke er overvejet saa grundigt, som den højtærede Finansminister troede, det er, at man har givet den et saa unødvendigt Omfang, som den har faaet. Jeg kunde forstaa, at man forbyder Folk at komme Sprit i Skattefrit Olfat, idet man kunde sige, at det var i Virkeligheden at lave skattepligtigt Olfat deraf, og naar det ikke maa gøres i Bryggerierne, saa er det naturligt, at man heller ikke maa gøre det uden for. Den simple, naturlige Følge vilde være at beskaffe denne Virksomhed; imidlertid har man ikke ment at kunne kontrollere en saadan Virksomhed, og saa har man grebet den Udvej at forbyde den. Det ligger ikke udenfor denne Lovs Ramme eller Øjemed; ligesaa naar man tager skattepligtigt Olfat i Eks. Olfat med 6 pCt. Alkohol, og saa deraf laver dobbelt saa meget skattepligtigt Olfat med 3 pCt., det er ogsaa indenfor Lovens Ramme, og det burde bestattes, da det jo ogsaa er skattepligtigt, og saa forbyder man det. Men hvad jeg ikke begriber, det er, at man ikke maa lave skattepligtigt Olfat om til at være skattefrit. I Bryggerierne er det fuldstændig tilladeligt; Bryggeren har Lov til at brygge skattepligtigt Olfat saa meget, han vil, og Lov til at spæde det op, saa meget han vil; det er fuldstændig tilladeligt, og der er intet dertil at sige. Men naar det maa gøres i Bryggerierne, hvorfor i al Verden maa man saa ikke gøre det uden for? Jeg kan ingen fornuftig Grund finde til at forbyde det. Idet det skattepligtige Olfat forlader Bryggeriet, saa betales der en Skat deraf, Staten faar, hvad den skal have, og har intet Kræv mere, men hvad der saa er, der kan motivere, at man forbyder Folk at forandre dette skattepligtige Olfat til skattefrit